

[Aksel Larsen.]

givningen spiller en betydelig rolle? En sådan undersøgelse, som folketinget bør foretage, kan formentlig ske ved hjælp af et folketingsudvalg, eventuelt i forbindelse med ligningslovens behandling.

Statsministeren var som sagt tavs angående sin stilling til venstres planer om momsforhøjelse. Han var ikke helt tavs om punktskatterne. Om dem sagde han i den skriftlige del af sin redegørelse — det kan læses sp. 35 — at

„det er regeringens hensigt at fortsætte den revision af punktskattelovgivningen, som i sidste folketingsår blev indledt med vedtagelsen af den nye chokoladeafgiftslov og den nye lov om afgift på spiritus.“

Tillad mig at erindre om, at jeg under den politiske debat den 12. juni foreholdt statsministeren en erklæring, han havde afgivet i radioens pressemøde. Der sagde han, at man er enig om — man er enig om — at til efteråret skal folketinget gå i gang med en kulegravning af hele afgiftsområdet, og dette ville ske. Jeg bad i folketinget om bekræftelse på, at dette var regeringens vilje, da den fungerende finansminister jo bestandig havde afvist vore forslag om en sådan kulegravning med den motivering, at det skulle regeringen nok selv klare i det tempo, der passede den. Statsministeren besvarede dengang, den 12. juni, ikke mit spørgsmål. Nu spørger jeg igen: står statsministeren ved sin udtalelse fra foråret, eller skal den helst være glemt? Og hvis statsministeren skulle glemme at besvare spørgsmålet, når han får ordet i morgen, vil det blive gentaget.

Ved højtidelige lejligheder forsikrer såvel statsministeren som andre regeringsrepræsentanter, at man ønsker det bedst mulige samarbejde med hele folketinget, og man opfordrer indtrængende oppositionen til samarbejde. Hr. Haunstrup Clemmensen er undtagelsen, han ønsker kun et firkantet samarbejde mellem de gamle partier. Nå ja, og så er der hr. Henry Christensen. Han talte jo også om samarbejde på den mærkelige måde, at han talte om en formodet strid i socialdemokratiet, og derpå sagde han — jeg citerer:

„I venstre håber vi i hvert fald på bedre samarbejdsmuligheder i det nye folketingsår end i det gamle.“

Det er sagt, så det ser ud, som om hr. Henry Christensen håber på bedre samarbejde i den socialdemokratiske gruppe.

Må jeg i øvrigt indskyde den bemærkning, at det var jo interessant at høre hr. Henry Christensen tale sagkyndigt om formodet uenighed og storvask og klatvask i socialdemokratiet; men når jeg nu tænker på, at foruden anden diskussion på venstres landsmøde var der et konkret forslag om at afsætte partiformanden, synes jeg ærlig talt, at hr. Henry Christensen skulle tænke på, at man bør ikke tale om strikken i hængt mands hus.

Men i øvrigt: i praksis har regeringen og regeringspartierne, der appellerer til samarbejde med oppositionen, hidtil været sig selv nok. Når regeringen og regeringspartierne har handlet sig til enighed om en sag, kommer forslagene til folketinget, og så kan vi i reglen kun få lov til at samarbejde på det vilkår, at vi godkender, hvad regeringspartierne har kunnet enes om. Hvis regeringspartierne ikke har fundet ud af, hvad de kan enes om, kan der slet ikke forhandles. Det så vi, da regeringen havde en kold skulder at vende til forslaget fra hr. J. O. Krag om en fælles drøftelse af den økonomiske situation og de nødvendige foranstaltninger her i efteråret.

Nu ved vi jo godt, at regeringen vil forsøge at parere kritikken af dens siksakkurs på den økonomiske politiks område med spørgsmål om, hvad oppositionen da kan foreslå. Selv om vi ved, at regeringen ikke vil lytte blot nogenlunde velvilligt, kan jeg kort sige, at det, der er brug for, er en fast økonomisk politik med styring af kreditter og investeringer, hvilket naturligvis betyder passende indgreb over for banker og andre pengeinstitutter. Endvidere foreslår vi offentlig opsparing af investeringsmidler over store offentlige fonds — men selv den beskedne boligfond ville regeringen jo slagte, så jeg tror ikke, den har andet end platonisk kærlighed til fonds. Desuden foreslår vi genoptagelse af linjen fra skattereformen af 1967, herunder yderligere udlugning i de visse kategorier skatteydere begunstigende fradragsregler samt kulegravning og revision af hele forbrugsskatteområdet. I øvrigt vil en repræsentant for vort parti, hr. Poul Dam, senere i debatten komme mere udførligt ind på den økonomiske politiks problemer.